

ผมรักครอบครัวของผม ภรรยาของผมและลูกชายทั้ง 3 คน พวกเขาเป็นแรงผลักดันให้ผมเสมอและเป็นเหตุผลในการต่อสู้ของผม ความบาปได้เติบโตในชีวิตของผมและมันเกือบทำลายผมและครอบครัวของผม เพื่อนและครอบครัวมักหัวเราะผมเสมอถึงความใจร้อนของผม และมันกลายเป็นคุณค่าที่ดีที่สุดของผม “ถ้าคุณต้องการทำอะไรให้เสร็จขอร้องสิโอเนล” ใช่แล้ว ความใจร้อนของผมทำให้เกิดประสิทธิภาพในงาน แต่ก็ทำให้เกิดความหงุดหงิดโมโหด้วยเมื่อสิ่งต่างๆ ไม่สามารถทำให้เสร็จได้เร็วเพียงพอ และคนที่ได้รับผลคนแรกคือภรรยาของผมและลูกที่รักของผม ในไม่ช้ามันกลายเป็นความโกรธและความรุนแรง คำพูดต่างๆ หลุดจากปากของผมโดยไม่ยั้งคิดก่อน คำพูดที่ผมเองก็ไม่อยากเชื่อจริงๆ แต่มันยิ่งใส่เป้าหมายและในที่สุดทำลายผู้คนรอบตัวผม คนที่ผมรักมากที่สุด ก่อนที่ผมจะเข้าใจมัน ขั้นต่อไปในการระบายออกเป็นความรุนแรงทางกายภาพที่คืบคลานเข้ามา และเหตุการณ์เลวร้ายบางอย่างก็เกิดขึ้น ผมปรารถนาที่จะสามารถย้อนกลับไป มันสามารถทำลายชีวิตแต่งงานของเราและครอบครัวของเราตลอดไป แต่พระเจ้ามีแผนการที่ดีกว่า

ผมได้เดินทางไปทำธุรกิจเมื่ออิสราเอลยอมรับข้อเสนอที่บ้าของผมในการแยกทางกัน ตอนนั้นผมรู้สึกปลดปล่อย ความรู้สึกปลดปล่อยมันอยู่เพียงแค่ 2-3 ชั่วโมง เวลาสำหรับความโกรธขจัดออกไป มันกลายเป็นความสิ้นหวังในไม่ช้า มันคิดไม่ออกเลยว่าชีวิตที่ปราศจากคนที่ผมรักและลูกของผมจะเป็นอย่างไร คนเหล่านั้นที่ผมรักมากและไม่ได้ติดต่อกันอีกแล้ว.....ผมจะไม่ได้เห็นพวกเขาอีก ...เสียงร้องโหยหวนของความสิ้นหวังตั้งอยู่ในวิญญาณจิตของผม หัวใจของผมระเบิดเป็นเสียง ๆ ไม่มี ความหวังสำหรับอนาคต ความฝัน โครงการ แผนงานทั้งหมดถูกทำลาย ถูกทิ้งไว้ในหุบเขากระตุกแห่ง คนที่ผมรักถูกเอาไปโดยที่ไม่มีหวังว่าจะได้เจอพวกเขาอีก ผมสามารถรู้สึกได้ถึงความรู้สึกปลดปล่อยของพวกเขาที่จะไม่ได้เจอผมอีก ผมเริ่มเอาคำพูดของพฤติกรรมในอดีต

ของคนที่พูดกับพวกเขามาฉายซ้ำในจิตใจของผม จากที่น่ากลัวที่ผมต้องการลบออกไปจากชีวิตอย่างสิ้นเชิง แต่มันหายไปเสียแล้ว สายเกินกว่าที่จะนำศพเหล่านั้นและทำที่กลับมา และสายเกินกว่าจะขอการยกโทษ ไม่มีใครอยากเจอผม พูดกับผม ผมถูกตัดขาดจากครอบครัวของผมตลอดไป ผมร้องไห้ต่อพระเจ้า ผมกรีดร้อง ไม่มีคำตอบ ว่างเปล่า ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ผมจมลงสู่การไม่มีสิ่งใดอีกแล้ว เหลือแต่ความเจ็บปวดที่อธิบายไม่ได้ ยาที่ผมมีในกระเป๋าสำหรับอาการเจ็บหลังอย่างรุนแรงน่าจะลบความเจ็บปวดนี้ ผมกินมันทั้งหมดและพบตัวผมเองอยู่ในศูนย์พยาบาลท้องถิ่น

ผมได้เผชิญหน้ากับพระเจ้าในศูนย์พยาบาลจีนแห่งนั้นในที่ ๆ ไม่ใช่ของผม ผมพบพระองค์จริง ๆ ขณะที่ผมกำลังจะตาย สัญญาณชีพทั้งหมดของผมตก หมอไม่รู้ว่าจะให้ยาแก้พิษกับผมตัวไหนดี และพวกเขาได้โต้เถียงกับเพื่อนหมอและพี่น้องของเราในอเมริกา ในทางการแพทย์แล้วมันสายเกินไปแล้ว พวกเขาใช้เวลาเหลือเพียง 8 ชั่วโมงที่จะรักษาตัวผมไว้ แต่มันผ่านไป 20 ชั่วโมงแล้ว มันจะจบลงไม่ช้าแต่สันติสุขที่ผมพยายามไขว่คว้าอย่างสิ้นหวังและหาไม่พบ ผมต้องการภรรยาของผม ลูกชายของผมและชีวิตของผม ผมร้องและร้องต่อพระเจ้า ผมสารภาพบาปและกลับใจใหม่ตรงนั้นที่ผมคิดว่าผมคงนอนตายบนเตียงนั้น ผมขอร้องพระเจ้าที่จะให้โอกาสผมอีก และพระองค์ก็ทำ พระองค์รักษาผมหายดีจากผลของยาพิษและโดยพระคุณอัศจรรย์ ผมได้ถูกพบ พระองค์ช่วยคนชั่วอย่างผม 6 ชั่วโมงต่อมาผมเดินออกจากโรงพยาบาลนั้นด้วยสัญญาณชีพทั้งหมดที่ถูกกู้คืนมารวมทั้งตับของผมด้วย ผมได้พบกับพระคุณในวันที่ 3 มีนาคม 2015

6 เดือนของการต่อสู้และเอาชนะความสิ้นหวังและความซึมเศร้า ผมอยู่นอกบ้านของผมเป็นเวลา 4 เดือน ระหว่างเดือนที่มีดมนั้นผมพยายามหลาย ๆ ต่อหลายครั้ง -หรือผมพูดเกี่ยวกับมัน ความรู้สึกเหมือนรถไฟเหาะวิ่งนี้ดูเหมือนจะชั่วนิรันดร์กระทั่งกลายเป็นชะตาชีวิตสุดท้ายของผม

ผมค้นพบตัวเองอยู่บนยอดตึกพร้อมที่จะกระโดดลงมา การโทรหาอิซาเบลครั้งสุดท้าย “ผมจบกับนรกบนโลกนี้แล้ว ผมกำลังปิดเครื่องโทรศัพท์ของผม ผมปิดโทรศัพท์ของผมจริง ๆ และหลังจากนั้นผมวิ่งกลับไปที่รถของผม และเตียงของผม ผมไม่รู้ว่าผู้หญิงที่ชื่อลินดาได้อิฐฐานเพื่อผมตลอดหลังจากที่อิซาเบลได้ส่งคำขออิฐฐานโดยด่วนให้กับพันธกิจเยียวยาที่ลินดามีส่วนอยู่ คำขออิฐฐานของการปลดปล่อยนี้ขอด้วยความเชื่อ มันเปลี่ยนชีวิตของผม ความสิ้นหวัง ความซึมเศร้าและความเศร้าโศกได้มลายหายไป ผมสามารถเห็นอนาคตด้วยความหวังอีกครั้ง สัญญาของพระเจ้าเป็นไปได้อีกครั้ง นั่นคือจุดเปลี่ยน

อิซาเบลและผมเริ่มเปลี่ยนจิตใจเราใหม่ทุกวันประกาศพระคำของพระเจ้าด้วยกัน เราตัดสินใจที่จะเรียนเกี่ยวกับการเยียวยาแห่งสวรรค์อย่างจริงจังด้วยกัน เพื่อสามารถแบ่งปันการรักษาให้กับผู้อื่นในสิ่งที่ผมได้รับมาฟรี ๆ และเดินในก้าวของพระเยซูด้วยความรักและฤทธิ์เดช ผมเชื่อแล้วว่าพระเจ้าจะไม่ปล่อยให้น้ำตาสักรหยดจากความทุกข์ทรมานของเราต้องเสียเปล่า แต่จะใช้มันไปสัมผัสผู้อื่นผ่านคำพยานของเราและประธานการรักษาในฝ่ายกายภาพ อารมณ์และฝ่ายวิญญาณให้กับพวกเขาเหมือนที่พระองค์ให้กับผม ขอให้ชีวิตที่สองของผมนี้จะถวายพระเกียรติทั้งสิ้นแก่พระผู้ช่วยให้รอด พระผู้ไถ่และพระผู้รักษาของผม

ลีโอนล Lionel

พ.ศ 2017

เมื่อฉันพบกับลีโอนัล เราตกหลุมรักซึ่งกันและกันตั้งแต่แรกพบ ซึ่งใน
ขณะที่เรามาจากโลกที่แตกต่างจากสิ้นเชิง เรามาจากรากเดียวกันคือ
แอฟริกาที่ทำให้เราอย่างเราดึงดูดกัน เกือบทุกสิ่งที่เราเจอนั้นตรงกัน
ข้ามกับชีวิตที่เราจากมา ฉันบอกหรือเปล่านั้นว่าเราทั้งคู่เป็นพวกมุงมั้น
ไม่มีสิ่งใดในชีวิตที่ทำให้เราถอยหลัง ยอมรับซึ่งกันและกันหรือเพียง
ยึดหยุ่นต่อกัน ความคิดเห็นที่แตกต่างกันแต่ละอันเป็นเหตุผลที่ดีต่อการ
โต้เถียง แล้วต่อมาเราก็ทะเลาะกันเพราะการโต้เถียง ขณะที่เด็ก ๆ
กำลังเติบโต เรื่องราวมากมายในระดับลึกเริ่มแยกเราจากกัน แทนที่จะ
กลับกลายเป็นง่ายขึ้น แต่การสื่อสารในหัวข้อเหล่านั้นกลับกลายเป็นไป
ไม่ได้อีก เรื่องที่ยากกลายเป็นหัวข้อการโต้เถียงที่ไม่มีวันจบและสู้กัน
และไม่เคยได้รับการแก้ไข

เมื่อฉันกลายมาเป็นคริสเตียน พระเจ้าพิพากษาข้อบกพร่องทั้งหมดของ
ฉัน จริง ๆ แล้วในปีแรก ๆ ของการแต่งงานของเรา ฉันแสดงออกใน
หลายรูปแบบถึงความกบฏของฉันและธรรมชาติพยาบาท ความหยิ่ง
ของฉันและการไม่ยกโทษของฉัน ครั้งที่ฉันพบกับพระเยซูผู้ทรงงดงาม
สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดกลายเป็นการงานของเนื้อหนังของฉันที่ต้องถูกทำลาย
เนื้อหนังบางสิ่งไม่สามารถอยู่ต่อด้านความรักและพระคุณของพระเยซู
ได้ มันเป็นเวลาที่น่าอัศจรรย์ในฝ่ายวิญญาณของฉัน การเปลี่ยนอย่าง
อัศจรรย์มันชัดเจนและมีผลอย่างมากต่อลูก ๆ ของเราในเวลานั้น พวกเขา
เขาอยู่ในช่วงต้น ๆ ของการเป็นวัยรุ่นและง่ายต่อการประทับใจ พ่อและ
แม่ต้อนรับพระเยซู สุดยอด! เวลาผ่านไปเมื่อพวกเขาทั้งห้าคนเป็นผู้เชื่อ
ที่เอาจริงเอาจัง เราทำงานเพื่อคริสตจักรในทุกความสามารถที่แตกต่าง
และมีความสุขด้วยกันในการไปค่ายหรืออบรม ครอบครัวของเรา
ปรากฏทุกทีในการรับใช้พระเจ้า เราภาคภูมิใจในลูกชายของเรา และ
เราก็กลายเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียง

ความหยิ่งก็ตีบคลานเข้ามาอย่างรวดเร็ว เราแบ่งปันความรู้ในพระ
คัมภีร์แต่หัวใจของเราไม่ได้เปลี่ยน มันเป็นการผสมผสานในการสร้าง

คนแห่งศาสนาอย่างดี และลูกชายของเราประเมินเราว่าเป็น..คนหน้า
ชื่อใจคด.... โอ..การแต่งงานของเราไม่ได้ดีขึ้น แต่กลับแย่ลง ฉันรู้สึก
เหมือนถูกผลักเข้าสู่ศาสนาและฉันกำลังร้องหาอิสรภาพ ฉันรู้ว่า
อิสรภาพอยู่ข้างนอกนั้น ฉันเคยได้ลิ้มรสมันมาก่อน ฉันจำมันได้ ฉัน
ต้องการอิสรภาพอย่างสิ้นหวัง แต่ในสถานการณ์ของฉัน ฉันไม่รู้ว่าจะได้
มาได้อย่างไร ฉันกลายเป็นไม่พึงพอใจสามีของฉัน ฉันไม่ได้ลงทะเบียน
เข้าศาสนาแต่มันกลับเข้ามาใกล้ฉัน เราเริ่มกฎเกณฑ์มากมายเข้ามา
ทำลายชีวิตแต่งงานและครอบครัวของเรา มันนำความเกลียดชังเข้ามา
ในหัวใจของลูก ๆ ต่อเรา ฉันตระหนักฉันไม่ได้รักสามีของฉันอีกต่อไป
แต่กลับกลัวเขา หลังจากนั้นไม่นานฉันก็ตอบ “ตกลง” ที่จะแยกทางกัน
ในที่สุด ฉันแน่ใจว่าฉันไม่เห็นความหวังระหว่างเราอีกต่อไป ฉันไม่ได้
อวยพรเขาในฐานะภรรยา และเราทำลายกันและกัน เด็ก ๆ สับสนและ
เริ่มมีคำถามกับพระเจ้า ณ จุดนี้เราสูญเสียหัวใจของพวกเขา และฉัน
รู้สึกขมขื่น

นั่นคือช่วงเริ่มต้นของความซึมเศร้าของลีโอนเอลจนถึงจุดฆ่าตัวตาย ทุก
สิ่งระเบิดในเวลาของมัน สามีของฉันกำลังจะตายและฉันก็มีเหตุผล “ที่
ดี” ผุดขึ้นมาในใจที่จะทิ้งเขาไว้ที่นั่น ฉันอาจกลายเป็นคนทุกข์น่าเวทนา
แต่อย่างน้อย, ฉันก็เป็นอิสระ ฉันเริ่มโต้เถียงกับพระเจ้ากับตัวเลือกที่อยู่
ตรงหน้าฉัน การหย่าร้างเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดของฉัน แต่พระเจ้าทำให้
ฉันเห็นชัดว่าตัวเลือกนั้นไม่ใช่การงานที่ทรงไถ่ไว้ที่กางเขนแต่เกิดจาก
ศาสนาที่ตาย เขาอาจจะยังคงรักฉันแต่ ...นั่นไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดของเขา
ฉันเชื่อจริง ๆ มั้ยว่าพระเจ้าทรงพระชนม์? ทรงฤทธิ์? และเป็นพ่อที่ดี
จริง? ถ้าคำตอบของฉันต่อคำถามทั้งหมดนี้ฟังดูเหมือน “ใช่” ฉันต้อง
เชื่อว่าพระเจ้ามี่พระประสงค์ต่อเราในฐานะคู่สามีภรรยา แม้ถ้าเนื้อหาของ
ของฉันคิดว่ามันเป็นตลกร้าย ลีโอนเอลกำลังตายอยู่บนเตียงโรง
พยาบาลเมื่อฉันได้ตัดสินใจบอกกับพระองค์ว่า “ได้” มันคือช่วงที่
พระเจ้าเริ่มพูดดังและและชัด ประโยคแรกคือ “อย่าไปหาสามีที่กำลัง

ตายของเธอ เขาต้องพบกับเราก่อน” และประโยคที่ 2 คือ “ต่อสู้เพื่อ
สามีของเธอก่อนทุกสิ่ง แม้ว่าลูกของเธอจะไม่เข้าใจ เราจะดูแลพวกเขา
เอง” และประโยคที่ 2 คือ “พูดเกี่ยวกับการรื้อฟื้น” มันน่าสับสนและ
สวนทางกับสิ่งที่คนส่วนใหญ่คิดว่าฉันควรทำ ฉันตัดสินใจเชื่อฟัง
พระเจ้าและมีสันติสุขอย่างมั่นคง ฉันเพิ่งรู้ว่าพระเจ้าของฉันสามารถนำ
ชีวิตออกจากขี้เถ้า และจุดนี้เองมันก็เพียงพอแล้ว พระเจ้ารักษาความ
เชื่อของฉันด้วยการให้ความฝันและนิมิต ฉันอยู่ในหุบเขาเงามืดกับลีโอ
เนลมา 4 เดือน ด้วยความคิดที่บ้าบอว่าพระเจ้ากำลังโอบอุ้มชีวิต
แต่งงานและครอบครัวของเราไว้ในพระหัตถ์พระองค์ ดังนั้นเมื่อศัตรู
พร้อมจะปล่อยพายุลูกสุดท้ายผ่านความพยายามครั้งที่ 2 ของลีโอนล
การปลดปล่อยมาจากแหล่งที่คาดไม่ถึง คำอธิษฐานลูกโซ่ของพันธกิจ
เยียวยา เสียงโทรศัพท์จากลินดา ซึ่งเราไม่รู้จักเธอในเวลานั้น

เธออธิษฐานในวิถีที่เราไม่รู้จักในเวลานั้น และเธอได้รับคำตอบ เสรีภาพ
ถูกประกาศและสถาปนา ชีวิตและการแต่งงานเปลี่ยนแปลง ครอบครัว
เริ่มเคลื่อนเข้าสู่การรื้อฟื้น พันธกิจหวานเมลิ็ดลงในขี้เถ้าของชีวิตก่อน
หน้านี้ของเรา เราตัดสินใจเรียนรู้การประกาศในวิธีนี้และสถาปนาชีวิต
ซึ่งสามารถนำคำตอบทันทีทันใด และนำไปใช้ในโรงเรียนการเยียวยา
แห่งสวรรค์ เราค้นพบพระเจ้าที่ใหญ่กว่าที่เราเคยคิดว่ามีอยู่ เรากลาย
เป็นตระหนักรู้ถึงความต้องการการรื้อฟื้นเพื่อมนุษยชาติและกระหายที่
อยากจะแบ่งปัน ขณะที่เรากำลังทำงาน (และยังคงทำ) และมีความ
ก้าวหน้าในชีวิตส่วนตัวและครอบครัว เราเริ่มแบ่งปันคำพยานของเรา
กับคนรอบข้าง และตระหนักว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์เหลือเกิน พระองค์นำคน
มาสู่การรับรู้ความผิดและการรื้อฟื้น เราตระหนักว่ามันเป็นไปได้
สำหรับเราเมื่อเราประกาศบางสิ่งแต่กลับไม่เห็นอะไรเกิดขึ้น เราเรียนรู้
ถึงฤทธิ์อำนาจแห่งพระคำ เราเริ่มใช้มันเพื่อผู้อื่นและสอนเกี่ยวกับพระ
คำ เราเห็นการอัศจรรย์ของการรักษาและการปลดปล่อย พันธกิจได้เริ่ม
ต้นขึ้น

พระเจ้าไม่ได้สูญเสียอะไรและพระองค์ยังมีชีวิตอยู่ เรารับใช้พระเจ้าที่ทรงพระชนม์ ทุกคนพูดถึง แต่การปฏิบัติกลับเหมือนพระองค์ทอดทิ้งเรา เข้าสู่โลกแห่งความมืด พระเจ้ารื้อฟื้นและเปลี่ยนแปลงชีวิตกลับสู่แผนการดั้งเดิมที่พระองค์มีต่อเรา คำพยานของเราเป็นเพียงภาพว่าพระเจ้าเต็มใจที่จะทำบางสิ่งต่อผู้คน ที่วางแผนงานของพวกเขาให้กับพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งงาน ครอบครัว ที่คือสิ่งที่พระองค์รักเรา มากแค่ไหน เพื่อพระสิริของพระองค์

อิซาเบล Isabelle

กพ 2018